

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14147/2024
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 553/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 553/23 од 05.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 553/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 524/2021 од 30.03.2023. године, ставом I изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињене поднеском тужиле од 18.07.2022. године. Ставом II изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је тужена обавезана да јој на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року решењем Привредног апелационог суда у Београду Рж Ст 4325/21 од 16.07.2021. године, исплати 2.383,56 динара, са законском затезном каматом почев од 06.11.2021. године па до исплате. Ставом III изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу који се односи на законску затезну камату на досуђени износ накнаде материјалне штете из става 2 изреке ове пресуде, за период од 31.03.2015. године, као дана до када је тужилци обрачуната законска затезна камата која улази у износ потраживања које јој је признато у стечајном поступку, па до 06.11.2021. године, као дана подношења тужбе, као неоснован. Ставом VI изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 64.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Виши суд у Београду је, пресудом Гжрр1 553/23 од 05.10.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду Прр1 524/2021 од 30.03.2023. године, у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је доставила одговор на ревизију тужене.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете тужиљи изазване повредом права на суђење у разумном року а настале због делимичног неиспуњења потраживања запослене из радног односа у стечају утврђених потраживања над стечајним дужником са већинским државним капиталом на основу претходно утврђене повреде права на суђење у разумном року. Побийана одлука не одступа од Закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.11.2018. године о одговорности Републике Србије за накнаду материјалне штете настале због неизвршења правноснажних судских одлука у овом случају. Наводи ревизије ревидента о погрешној примени материјалног права при обрачуну законске затезне камате су без утицаја на одлучивање, имајући у виду да је тужиљи камата обрачуната применом пропорционалне методе. Битна повреда одредаба парничног поступка није разлог због ког је ревизија изузетно дозвољена на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и члана 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде имовинске штете тужиља је поднела 06.11.2021. године а вредност предмета спора је 2.383,56динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**